

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 14. 4. 2016
podpis:

V Praze dne 7. dubna 2016
Č.j.: MV-18940-4/VS-2016

Rozhodnutí

Ministr vnitra příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal ar Chust - Ukrajina, státní občan Ukrajiny, trvale bytem (dále jen „žadatel“), rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 17. 12. 2015, č.j.: VS-4687/835.3/2-2015, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále také „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), a rozhodl takto:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění:

I.

Prostřednictvím Krajského úřadu Středočeského kraje požádal žadatel o udělení státního občanství České republiky. Trvalý pobyt na území České republiky mu byl povolen ode dne 11. 10. 2006. Je ženatý, manželství se státní občankou Ukrajiny uzavřel dne 27. 5. 1989; z manželství se narodily dvě děti. Manželka žadatele, nar. byla státní občankou České republiky udělením podle § 7 zákona o státním občanství, a to dnem 22. 10. 2015. Obě děti žadatele, nar. syn ar. nabyly na základě prohlášení podle ustanovení § 35 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), státní občanství České republiky dnem 2. 4. 2014, resp. 28. 4. 2014. Rodina žadatele bydlí ve společné domácnosti na adrese trvalého pobytu.

II.

Žadatel se dle svého vyjádření zdržuje na území České republiky od roku 1994. Dle stanoviska cizinecké policie zde má nepřetržitý pobyt od 23. 11. 1995. V letech 1996 až 2012 byl zaměstnán v několika společnostech (a.s.

N₁ a.s., a.s. a s.r.o.). V uvedeném období byl po dobu cca 9 měsíců veden v evidenci úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání a rovněž podnikal jako osoba samostatně výdělečně činná (dále jen „OSVČ“). Od druhé poloviny roku 2012 žadatel opět podnikal jako OSVČ, v období od 1. 8. 2013 do 31. 1. 2014 byl veden opětovně v evidenci úřadu práce. Od 1. 2. 2014 má uzavřenu pracovní smlouvu na dobu neurčitou se společností s.r.o., kde pracuje jako administrativní pracovník. Živnostenské oprávnění k předmětu podnikání Silniční motorová doprava – osobní provozovaná vozidly určenými pro přepravu nejvýše 9 osob včetně řidiče (silniční motorová doprava – taxislužba), má přerušeno do 31. 12. 2022, stejně tak jako další živnostenské oprávnění k předmětu podnikání Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona.

V průběhu správního řízení o žádosti bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství.

K požadavku o předložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství je nutné konstatovat, že v souladu s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), se s nabytím účinnosti tohoto zákona dnem 1. 1. 2014 doklad o pozbytí státního občanství od žadatelů nevyžaduje.

Ministerstvo vnitra však konstatovalo, že žadatel nespĺňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť v minulosti porušoval zvláštní právní předpis na úseku sociálního zabezpečení.

Uvedenou podmínku mohlo Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 11 odst. 4 zákona o státním občanství žadatelé prominout z důvodů hodných zvláštního zřetele. Ministerstvo vnitra však takové důvody neshledalo, žadatelé splnění výše uvedené zákonné podmínky neprominulo, a proto svým rozhodnutím ze dne 17. 12. 2015 jeho žádost zamítlo.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra podal žadatel včasný rozklad, ke kterému bylo připojeno potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení Mělník ze dne 31. 8. 2015, kopie občanských průkazů dětí žadatele a kopie listiny o udělení státního občanství České republiky manželce žadatele.

Žadatel v rozkladu žádá o přehodnocení stanoviska týkající se jeho dluhu na sociálním zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Je si vědom svého jednání, ale v době, kdy vznikly jeho dluhy na sociálním zabezpečení, byl skutečně v situaci, kdy se mu podnikatelsky nedařilo, a byl jediným, kdo zabezpečoval rodinu. Manželka zde před povolením trvalého pobytu (2006) nemohla pracovat, neboť měla povolení dlouhodobý pobyt za účelem sloučení rodiny; sehnat v té době povolení k zaměstnání nebylo jednoduché a nelegální práci nechtěli v žádném případě riskovat. Žadatel zdůrazňuje, že si je vědom své chyby, kterou však již napravil a veškeré dluhy uhradil. O přehodnocení zamítavého stanoviska žádá vzhledem i ke skutečnosti, že celá jeho rodina již státní občanství České

republiky získala s tím, že zde chtějí všichni společně žít jako právoplatní občané, kteří budou dodržovat zákony.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti a důkazy důležité pro rozhodnutí.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky, stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, neboť má na území České republiky povolen trvalý pobyt po dobu nejméně pěti let, a po tuto dobu se zde převážně zdržuje, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a před Krajským úřadem Středočeského kraje prokázal znalost českého jazyka.

Nesplňuje však podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť v minulosti neplnil povinnosti vyplývající ze zvláštního právního předpisu na úseku sociálního zabezpečení.

K podanému rozkladu žadatele ministr vnitra uvádí, že v něm nejsou uvedeny žádné nové skutečnosti, které by nebyly známy Ministerstvu vnitra před vydáním napadeného rozhodnutí. Žadatel v něm nezpochybňuje skutková zjištění, ke kterým Ministerstvo vnitra v zamítavém rozhodnutí dospělo. K žádosti žadatele o přehodnocení stanoviska týkajícího se dluhu na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, (dále také „pojistné“), ministr vnitra přednostně odkazuje na str. 2 až 3 napadeného rozhodnutí, kde je uvedená skutečnost podrobně popsána s tím, že žadateli byl Okresní správou sociálního zabezpečení Mělník (dále jen „OSSZ“), jako OSVČ, vyměřen ke dni 17. 1. 2014 dluh na pojistném a s tím souvisejícím penále v celkové výši 44.386 Kč, a dluh za zaměstnavatele na pojistném a na penále v celkové výši 3.469 Kč (list č. 11 spisu). Přestože nelze žadateli vzniklý dluh na pojistném za zaměstnavatele (období od 1. 12. 2012 do 30. 4. 2013) přičítat k tíži s odkazem na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2006, č.j.: 8 Ca 155/2005-39, ve kterém je mj. konstatováno, že „ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství se výslovně týká povinností fyzické osoby, která požádala o udělení státního občanství s tím, že plnění označených povinností tedy lze zkoumat právě jen ve vztahu k osobě žadatele, nikoliv ve vztahu k osobám jiným, ať již fyzickým nebo právnickým, protože z citované normy nijak nevyplývá, že by tyto skutečnosti měly – či – směly – být zkoumány ohledně jiných osob“, ministr vnitra uvádí, že součástí státoobčanského spisu je rovněž doklad vystavený OSSZ dne 13. 2. 2014, tzv. Vyrovnaní dlužného pojistného a penále (list č. 12 spisu), kterým byl žadateli stanoven splátkový kalendář k uhrazení celkového dluhu na pojistném i penále v souladu se zákonem č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, ze kterého je zřejmé, že žadateli, jako OSVČ, vznikl dluh na pojistném za období od 17. 11. 2002 do 31. 12. 2006 a od 8. 10. 2012 do 31. 7. 2013. Ministr vnitra tak považuje žadatelovo porušování

povinností v oblasti sociálního zabezpečení za závažné, neboť se jednalo o porušení opakované a žadatelem dlouhodobě neřešené s tím, že vzniklou situaci začal řešit až v souvislosti s podanou žádostí a veškeré nedoplatky na sociálním zabezpečení uhradil až ke dni 31. 8. 2015, nedlouho před vydáním napadeného rozhodnutí.

V souvislosti s námitkou žadatele, že v době, kdy vznikly jeho dluhy na sociálním zabezpečení, byl v situaci, kdy se mu podnikatelsky příliš nedařilo a byl jediným, kdo zabezpečoval rodinu, neboť manželka zde na základě dlouhodobého pobytu neměla pracovní povolení a bez něj nesměla pracovat, ministr vnitra odkazuje na rozsudek Městského soudu ze dne 24. 2. 2016, č.j.: 10A 61/2012 – 42, ve kterém je mj. uvedeno, že „Důvod nehrzení záloh na veřejné zdravotní pojištění (zde v případě žadatele záloh na sociální zabezpečení) v důsledku druhotné platební neschopnosti žalobců, nemůže plnit úlohu omluvitelného důvodu ve vztahu k neplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť žalobci (zde žadatel) před zahájením své podnikatelské činnosti měl zvážit všechna možná rizika, která jsou s podnikáním spojena, tedy i např. nedosahování předpokládaných zisků“. Nadto ministr vnitra uvádí, že z vyjádření žadatele i z potvrzení Zdravotní pojišťovny Ministerstva vnitra ze dne 2. 2. 2015 (list č. 17 spisu) je zřejmé, že v průběhu let 2006 až 2010 byl zaměstnán ve výše uvedených společnostech, a měl se zabezpečit tak, aby měl dostatek finančních prostředků k pokrytí životních potřeb své rodiny i k řádným úhradám pojistného. Proto výše uvedenou námitku žadatele neshledal ministr vnitra jako objektivní skutečnost bránící žadateli v plnění jeho veřejnoprávních závazků k případnému prominutí podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství z důvodů hodných zvláštního zřetele ve smyslu § 11 odst. 4 tohoto zákona.

Ministr vnitra je tak zajedno s konstatováním prvoinstančního správního orgánu v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že na každém, kdo se uchází o udělení státního občanství České republiky, lze právem požadovat, aby plnil své zákonné povinnosti, platil veřejné dávky a jeho chování zde bylo transparentní a prosto všech pochybností. V uvedené souvislosti ministr vnitra dále konstatuje, že vzhledem k tomu, že se žadatel na území České republiky zdržuje od roku 1994, měla mu tato dostatečně dlouhá doba pobytu dát nepochybně víc než přiměřenou příležitost adekvátně se seznámit s rozsahem a obsahem jeho práv a povinností vůči České republice a tato práva a povinnosti také bezezbytku plnit.

Ministr vnitra nepolemizuje s vyjádřením žadatele, že svou chybu napravil a veškeré dluhy již uhradil, musí však konstatovat, že žadatel své zákonné povinnosti až do 31. 7. 2013 vědomě neplnil a jakkoli tedy provedl nápravná opatření, ministr vnitra v tom nespátřuje důvod hodný zvláštního zřetele k prominutí nesplněné podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 tohoto zákona, a to s ohledem na relativně krátkou dobu, kdy bylo toto pochybení napraveno.

V uvedené souvislosti ministr vnitra uvádí, že případné důvody hodné zvláštního zřetele k prominutí výše citované zákonné podmínky by měly být v příčinném vztahu k jejímu nesplnění.

Za takový důvod nelze proto považovat ani skutečnost, že manželce žadatele bylo Ministerstvem vnitra dne 22. 10. 2015 uděleno státní občanství České republiky a že jeho děti nabyly státní občanství České republiky v měsíci dubnu 2014.

Ministr vnitra tak neshledal důvody hodné zvláštního zřetele, na jejichž základě by bylo možné žadateli nesplněnou podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, prominout, současně zdůrazňuje, že na prominutí splnění kterékoliv podmínky, respektive na udělení státního občanství České republiky, není právní nárok.

Ministr vnitra je toho názoru, že by měl být žadateli poskytnut ještě určitý prostor k tomu, aby přesvědčil Ministerstvo vnitra, i na základě prohlášení uvedeného v rozkladu, že hodlá v budoucnu plně respektovat a dodržovat právní řád České republiky.

Na základě výše uvedeného a podkladů obsažených ve spisovém materiálu ministr vnitra rozhodl, že se ztotožní s napadeným rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 17. 12. 2015, č.j.: VS-4687/835.3/2-2015, kterým byla žádost žadatele zamítnuta, a proto na návrh rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

